

Abdülkadir Budak

EV ZAMANI

şiiir

♥
CAN

Abdülkadir Budak
EV ZAMANI

ŒİR DİZİSİ

Yayın Yönetmeni : İlknur Özdemir
Dizgi : Gülay Yıldız
Düzelti : Fulya Tükel
Montaj : Mine Sarıkaya
Kapak Düzeni : Semih Özcan

Kapak Baskı : Çetin Ofset
İç Baskı : Özal Basımevi
Cilt : ZE Ciltevi

Kapaktaki Resim : Andrew Wyeth

1. basım : 2002

ISBN 975-07-0151-8

© Abdülkadir Budak / Can Yayınları Ltd. Œti. (2002)

Abdülkadir Budak EV ZAMANI

ŒİR

Dizi Editörü
HİLMİ YAVUZ

CAN YAYINLARI LTD. ŒTİ.

Hayriye Caddesi No. 2, 80060 Galatasaray, İstanbul
Telefon: (0-212) 252 56 75 - 252 59 88 - 252 59 89 Fax: 252 72 33
web sayfamız: <http://www.canyayinlari.com>
e-posta: yayinevi@canyayinlari.com

Abdülkadir Budak, 23 Nisan 1952'de Sivas'ın Hafik İlçesi'nde doğdu. İlkokula Ankara'da başladı. Sincan Lisesi'ni bitirdi. Yüksek öğrenimini yapamadan hayata atılmak durumunda kaldı, devlet memuru oldu. İlk şiiri Mayıs 1970 tarihli *Define* dergisinde çıktı. Görevi gereği Kayseri'de bulunduğu sıralarda şair arkadaşlarıyla birlikte *Ozanca* ve *Hakimiyet Sanat* dergilerini çıkardı. Şiirlerini ve şiire ilişkin yazılarını *Varlık*, *Yazko Edebiyat*, *Adam Sanat* başta olmak üzere çeşitli dergilerde yayımladı. Şiir kitapları: *Geçti İlkyaz Denemesi* (1978), *Şimdi Yaz* (1980), *Gömleğim Leylâ Desenli* (1981), *Sevdanın Son Kerem'i* (1985), *İmzası Gül* (1993), *Yanlış Anka Destanı* (1994), *Aşk Beni Geçer* (1997), *Endişeli Fesleğen* (1999). Yazılarını *Ayna Sandım Şiiri* (1997) adlı kitabında toplayan şairin iki de çocuk şiirleri kitabı vardır: *Bir Gül Çocuk* (1981; 1982 Türk Dil Kurumu Ödülü); *Kuşların Alfabetesi* (1997; 1988 Sıtkı Dost Çocuk Edebiyatı Ödülü -dosya ile-) *Abdülkadir Budak* ayrıca *İmzası Gül* ile 1994 C.A.Kansu ve O.M.Ariburnu Ödüllerini, *Aşk Beni Geçer* adlı kitabıyla da 1998 Halil Kocagöz Şiir Ödülü'nü kazandı. Halen bir kamu kuruluşunda çalışmakta ve *Şiir Odası* dergisinin yayın yönetmenliğini yapmaktadır.

Önsöz yerine:

Evlerdir Eskimo'nun etine sinmiş kutup
Buzda ateş yakmanın anlamı ortadadır
Bu anlamı kızağımı yaktığımda öğrendim
Mademki defineydi evimin ruhu
Mademki define haritası da bendim

I

Ünlem evler

EV ZAMANI

1.

Büyük istasyonlardaki büyük vedalar için
Trenler uzun bekler güzel bir gelenektir
Büyük istasyona benziyor artık bu ev
Tren bir yolcu daha edinecek demektir

Bulduğum ruh halinden şöyle bir bakıyorum
Şu odanın biçimini alan ben değilim sanki
Şu mutfağın çeşmesinden akmamışım su yerine
Sofrayı donatmamış oturmamışım balkonda
Özellikle çocuklara sarılıp baktığım zaman
Olduğumdan daha güzel göstermemiş beni ayna

Bir kartal karıştırmış kayalıklarla bu evi
Parsın homurtuları pençeleri bu evde
Evler baykuş olunca sözler saptırılıyor
Yırtıcı hayvanlara benziyorum bu yüzden
Kırılanın sayısı her geçen gün artıyor
Gülümseyen fotoğraflar eksiliyor albümden

Eşyalar beni tanırdı yer verirdi bir koltuk
Sandalye benim için yanaşırdı masaya
Ördüğü dantellere benzerdi karım
Çocuklar avcı görmüş ceylanın gözlerine
Bir kez daha ben bu eve benzerdim
Ölmüş anne resminin çerçevesine

Köprüsüz ırmaklar aramızdan geçiyor
Ev odayı ısıtmıyor oda yalnızlığımı
Bir kuyuya düşer gibi düşüyorum şiirlere
Evim büyük istasyona benziyor sanki
Ama yolcu binemiyor bir kez daha trene

EV ZAMANI

2.

Evdır bana ışık olan mağara
Benim buraya dönen yaralı hayvan
Çevrilirken düşüyor kitabın yaprakları
Doğurmak için sancıdır ki ev
Yaşıyor olmalıyım böyle zamanı

Ruhumun kirine uzatılan sabundur
Yazmak ifşası belki de suçluluk duygusunun
Bunları göze almak, okla doğrulanan yayı
Avcıyla birlik olmuş orman mıdır ev?
Yani geldi mi diyorsun ceylan zamanı?

Diyelim ki öyledir, demir alır bencileyin
Bir evin yüzeyini terk etmiş olur
Biri bulup yapıştırır duvara balkonları
Nasıl da bana benzer iğreti balkonlu ev
Kopmak ve dönmek zamanı

Cemal Süreya gibi söyleyecek olursam
Yaprağın hayatı rüzgâra dahil
Evlerin hayatı oturanlara
Ben yazarım, okur mu misafir odaları?
Abarttığımı düşünür sakın duran ev
Oysa benim içimde fırtınalar zamanı

Kitap adı anahtardır kapıya
Ve okura aittir, aradan çekilmeli
Evin hangi odasına girerse girsin
Yazan değil, okuyan verecektir kararı
Kâğıt yerine derimi kullanmış belki de ev
Belki de o yazmıştır ben olarak zamanı

EVDEKİ DURUŐMA

Terzi olamadığımı kumaőımdan öğrendim
Makas da söylüyor bunu ve iğne
Gömleğim bol geliyor, orman giyse yeridir
İplik bir kötü haber düđmenin dikiőinde

İğne gözdağı değildi kumaőım için
İğne kumaőımın makastan sonraki hali
Ormandan bir dal parçası gibi duruyor evler
Harcanan yalnızca kumaőım değil sanki

Makastan, iđneden terzi hukuku
Gövdem ifade verecek yanmıő ormanda
Vitrinin sađında ucuz etiket
Çıplaksan gömlek solda

Kumaşın kalitesi kaçınıcı sırada gelir
Düşününce makası ve iğneyi
Bir tek ağaç bulsa ormanı tartabilir
Sol kefedenden ibaret bir terazi

Hâkim kim, mahkemeye benzeyen evde
Sanıkla yer değiştirir durmadan
Ben kâtip değilim, evleri yazıyorum
Söz açarak makastan ve kumaştan

Güneş istasyonundaki kardan treni düşün
Evlerde sürdürülen duruşmaları
Makas ayağı kalk! İğne sen otur!
Hâkimin tek kefeli terazidedir aklı

Abdülkadir Budak

EV ZAMANI

Abdülkadir Budak, bundan önce Can Yayınları arasında çıkan *Ahşap Anahtar*'la açtığı kapıdan eve giriyor ve *Ev Zamani*'ni anlatıyor. Türk şiirinde 'ev'eil şairlere (Behçet Necatigil, Ziya Osman Saba) eklemelenen bir şair mi *Abdülkadir Budak*? Pek değil; - çünkü 'ev'i yazmak, onun için 'acıları bastırmak' demektir ve oturduğu evlere 'kötü şiirler' yazan biridir o...

'Kötü şiirler' acaba, bu kitaptaki gerçekten benzersiz şiirler bağlamında bir 'ironi' olmasın? Öyle olmalı; - çünkü 'ev'lerin 'kara mizah' ya da 'ironi' olduklarını söyleyen bir saire ancak bu yakıştır...

Ev Zamani'nda, 'ev'in ruhunu, bir 'define haritası'nı izler gibi dolandırıyor *Abdülkadir Budak*. Define, hiç kuşkusuz, bu şiirlerdir...

HİLMİ YAVUZ

ISBN 975-07-0151-8

9 789750 701511

<http://www.canyayinlari.com>